

forelaae en Betænkning fra det i Sagen nedfattede Udvalg, tog den tilbage, deels af Hensyn til væsentlige Tvivl, som jeg nærede om det af Udvalget iftedetfor Regjeringens substituerede Forslag med Hensyn til Skattens Dyrkning, deels paa Grund af de Dplysninger, jeg kunde ønske at erhverve fra England. Derimod var der adskillige Punkter i Sagen, som kunde anses at være in confesso mellem Regjeringen og Udvalget, og navnlig var man ifølge de Forhandlinger, som fra Udvalgets Side havde fundet Sted med Regjeringen, kommet til et bestemt Resultat om et meget væsentligt Punkt, Skattens Størrelse, ligesom ogsaa om Reglerne for Fritagelserne fra og Nedsættelsen af Skatten; disse Punkter har jeg fastholdt som givne og som Noget, man ikke let kunde fravige. Derimod har jeg troet, i Detaillen at kunne foreslaae enkelte mindre betydelige Afvigelser. Det væsentligste Punkt, hvori det nærværende Forslag skelner sig fra det tidligere af Regjeringen forelagte, saavel som fra Udvalgets Forslag, er den Form, under hvilken man har tænkt sig, at Skatteopkrævningen skulde foregaae, og Skattecommissionerne være indrettede. Førend jeg imidlertid gaaer nærmere ind herpaa, skal jeg bemærke, at de Dplysninger, som jeg havde beskrebet mig for at faae fra England om Sagens egentlige Stilling med Hensyn til Indkomstskatten, vel ikke ere komne mig tilhænde i den Udsørlighed, som jeg havde ønsket, men jeg troer dog at være sikkert nok underrettet til at kunne udtale, at den Modstand, Indkomstskatten har mødt i England idetmindste i de tidligere Tidspunkter af dette Aar, uagtet man erkjender, at den har mange høiere politiske Grunde mod sig, dog væsentligt maae søges i den nationale økonomiske Indvending, som man i England med ligesaa lidt Held som andetsteds har formaaet at overvinde, at Indtægter, der hidrøre fra Formue, ikke beskattes høiere end Indtægter, der hidrøre fra Arbejde. Ifldestomindre har jeg Grund til at antage, at denne Indvending mod Indkomstskatten, som man saaledes gjør gjældende i England, hvor den har været noksom bekjendt, saavel fra den første Tid, Skatten blev indført, som senere i Aaret 1842, da den blev

gjenoptagen, dog ingenlunde er den sande Grund til Modstanden mod Skatten, men at den sande Grund ligger dybere, idet den har en politisk Oprindelse, Noget, som det iøvrigt her vilde være for vidtløftigt at udvikle, ligesom det ogsaa vilde være overflødig, da jeg, ifølge de Dplysninger, jeg har indhentet fra kyndige Mænd i England, tør antage det som givet, at de bedst underrettede Mænd i England ere af den Mening, at intet engelsk Ministerium vil kunne undvære denne Skat, og at sølgelig, hvilke Hjælpe midler til at bekæmpe Ministeriet man end maatte søge i denne Stats Heelhed eller Enkeltheder, vil man dog stedse komme tilbage til Skattens Benyttelse.

Det vilde have været mig meget kært, ligesom det ogsaa vilde have været lettende med Hensyn til Sagens senere Behandling, dersom jeg havde kunnet finde det stemmende med min Overbeviisning, aldeles at slutte mig til det Forslag, som det ærede Udvalg den foregaaende Rigsdagssession havde gjort i Henseende til Skatte- og Overstattecommissionerne. Dette vilde have været mig saa meget kjerere, som jeg i denne Sag, om hvilken man ikke godt kan sælde nogen sikker Dom, førend den har bestaaet sin praktiske Prøve, maa erkjende det for overmaade vanskeligt at komme til noget bestemt Resultat. Jeg har imidlertid fra det første af, jeg har lært det af Udvalget gjorte Forslag at kjende, næret meget stor Tvivl i den nævnte Henseende, og disse Tvivl ere blevne yderligere bestyrkede ved de Dplysninger og Uttringer, som jeg har fundet mig foranlediget til strax efter Lovudkastets Tilbagetagelse paa forrige Rigsdags session at erhverve fra samtlige Overøvrigheder i Landet. Jeg skal for Dieblikket ikke videre indlade mig paa at drøfte de Tvivl, som i den Henseende ere fremkomne fra Overøvrighedernes Side, — det er en Selvfølge, at de modtagne Betænkninger ville være til Afbenyttelse for det ærede Things Medlemmer, naar de ønske det — men jeg skal indskrænke mig til kun at omtale de væsentlige Tvivl, som jeg selv har havt og tildeels fundet understøttede af disse Overøvrigheder. Jeg har nemlig fra først af tillagt denne Sag en overordentlig stor Indflydelse paa det communale Livs Udvikling, og det har bevirket, at jeg fra